

Det nævnte Beløb, ca. 4½ pCt. af Varernes Værdi, maa altsaa de danske Fabrikker betale til Staten for at faa Lov til at drive en sund og for Landet naturlig Industri i Landet. Da det kan antages, at der for Tiden aarlig produceres 16 à 18,000 Cykler her i Landet, andrager det samlede Beløb af den Told, der svares af Cykelfabrikkanterne, 77,000 à 87,000 Kr. aarlig, og det Beløb, hvormed Cykelfabrikkanterne handcappes i Konkurrencen med Udlandet, andrager aarlig 57,000 à 64,000 Kr. eller et Beløb, der vilde svare til et rigeligt Udbytte af alle Fabrikernes Kapital. Det Tab, Fabrikkerne indirekte lide derved, at de maa holde noget højere Priser, og derved blive mindre konkurrencedygtige over for Udlandet, kan ikke maales. Hidtil har da ogsaa kun et af de eksisterende Cykelfabrikations-Aktieselskaber givet sine Aktionærer Dividende.

At det er ganske meningsløst, at Staten paa denne Maade begunstiger Udlandets Industri paa Indlandets Bekostning, turde vistnok alle, Toldbeskyttere som Frihandelsmænd, være enige om. Det er rimeligt, at den danske Cykleindustri vil kunne skabe sig en god Position paa det hjemlige Marked, saasnart den i Henseende til Tolden bliver nogenlunde ligestillet med andre beslaegtede Industrier. Men naar den, foruden at kæmpe med en enorm Overproduktion fra Amerika, der til Priser under Fabrikationsprisen kastes ind i de snart meget faa Lande, der ikke værne deres hjemlige Cykleindustri, yderligere hemmes i sine Bestræbelser af en ganske urimelig og enestaaende Skat til Staten, ere dens fremtidige Udgifter alt andet end lyse.

Vi skulle yderligere oplyse, at Cykeltolden i Sverige siden vort sidste Andragende er forhøjet fra 15 pCt. til 25 Kr. pr. Stk., i Finland og Rusland fra Mk. 47,10 til Mk. 128,18 finst pr. 100 Kilo eller fra ca. Kr. 6,50 til ca. Kr. 18,50 pr. Cykle, og at en Told af 25 Mk. pr. Stk. ventes gennemført i Tyskland i næste Rigsdagssamling.

På vor Beregning af Tolden under en Toldlov, affattet efter Folketingsflertallets Vedtagelse fra i Fjor, vil det fremgaa, at Raamaterialet herefter vilde svare en Told af ca. 2 Kr. 75 Ore pr. Cykle, medens Tolden paa den færdige Cykle er foreslaaet til 5 pCt. af Værdien eller for største Parten af indførte Cykler ikke over 4 Kr., hvorefter Toldbeskyttelsen vil andrage ca. 1 Kr. 25 Ore. I Sammenligning med Forholdene i Udlandet er denne Beskyttelse for intet at regne, men selv sammenlignet med den af Folketinget accepterede Beskyttelse for andre tilsvarende Varer er Forslagets Beskyttelse for Cykleindustrien urimelig lille, nemlig ca. 1½ pCt. af Værdien, ca. ¾ pCt. af Detailprisen, saa at den faktisk vil blive aldeles uærfelig for den danske Industri. Hvis de høje Lovgivere ikke ville acceptere vort tidligere Forslag til en Fortoldning pr. Stk., hvad nu snart alle fremmede Toldlove — siden Foraaret ogsaa den svenske — have indført, vil i hvert Fald stiftet en Toldats af 10 pCt. af Værdien befindes rimelig, særlig i Betragtning af, at Raamaterialet fremtidig vil svare en Told af ca. 3 pCt. af Værdien.

Samtidig tillade vi os at henlede det høitærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at Udtrykket „færdige Dele til samme“ i Tarifsudskattets Pos. 241 vistnok trænger til en noget nærmere Definition. Det turde saaledes f. Eks. være tvivlsomt, om et ulakeret Stel, et uformillet Styr o. lign. kan kaldes en „færdig Del“. Er dette ikke Tilfældet, ville disse Ting formentlig falde ind under Pos. 135 (1½ Ore), og herved ville Importørerne ved at foretage Lakering eller Fornilling her i Landet kunne unddrage sig største Delen af Tolden. Vi tillade os at henstille, at der til ovennævnte Ord søjes f. Eks.:

„hvorefter forståas alle saadanne Dele, som ikke udkræve yderligere Behandling ved Hjælp af Maskiner (Drejning, Udboring, Fræsning o. lign.)“

Det er bemærkelsesværdigt, at den svenske Toldlov af 1898, som er den eneste af de nordiske, som tillader en Told på 10 pCt. af Værdien for færdige Dele til samme, er blevet indført i Sverige.

København, November, 1898.

Fors. „Cykelfabrikantforeningen“s Bestyrelse:

Ulf Hansen

Formand.

Den danske Cykelfabrikantforening er stiftet den 1. April 1898 og har til formål at repræsentere de danske Cykelfabrikanters interesser over for Staten og Udlandet. Foreningens medlemmer er alle danske Cykelfabrikanter, som er registrerede hos den danske Toldmyndighed. Foreningens hovedkontor er beliggende i København, og den har en række afdelinger i de forskellige danske byer. Foreningens vigtigste opgave er at arbejde for en retfærdig og konkurrencedygtig Toldpolitik for den danske Cykelfabrikationsindustri. Foreningens medlemmer er repræsenteret i den danske Folketing og i de nordiske Cykelfabrikantforeningers fællesråd.